

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 april 2022
(OR. en)

8580/22
ADD 2

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0131(COD)**

JAI 555
MIGR 132
ASIM 35
SOC 238
EMPL 146
EDUC 140
IA 52
CODEC 573

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	28 april 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2022) 655 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (omarbetning)

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2022) 655 final.

Bilaga: SWD(2022) 655 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.4.2022
SWD(2022) 655 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv

**om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för
tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en
gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i
en medlemsstat (omarbetning)**

{COM(2022) 655 final} - {SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 656 final}

Sammanfattning
Lagstiftningsinitiativ om översynen av direktivet om ett kombinerat tillstånd (punkt i kommissionens arbetsprogram för 2021)
A. Behov av åtgärder
Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?
De främsta målen med direktivet om ett kombinerat tillstånd är att inrätta ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat arbets- och uppehållstillstånd och att garantera en gemensam uppsättning rättigheter för berättigade tredjelandsmedborgare, på grundval av likabehandling med medborgarna i den medlemsstat som beviljar det kombinerade tillståndet. Som poängterades redan i samband med 2019 års kontroll av ändamålsenligheten i lagstiftningen om laglig migration och genomföranderapporten förhindrar dock vissa kvarstående problem fortfarande att målen uppnås helt. De huvudproblem som identifierats kan delas in i tre områden: 1) Komplicerade och ineffektiva ansökningsförfaranden och oklara rättigheter som i vissa fall förlänger förfarandena och minskar EU:s attraktionskraft för tredjelandsmedborgare. 2) Vissa kategorier av migranter omfattas inte av direktivet eller av någon annan EU-rättsakt och det finns olika regler om inresevillkor för personer med låg och medelhög utbildning. 3) Arbetslagarna är inte tillräckligt skyddade mot exploatering. Arbetsgivare och migranter i EU påverkas negativt av direktivets brister, som leder till administrativa bördor, långa väntetider och osäkerhet om vilka regler som gäller. Den främsta orsaken till dessa problem har att göra med regelverket, dvs. svagheter i EU:s gällande övergripande regelverk. Många bestämmelser i direktivet ger medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, vilket gör att de kan anta olika regler, vilket i sin tur försvagar harmoniseringen av reglerna på EU-nivå.
Vad förväntas initiativet leda till?
De allmänna målen för initiativet är att (1) säkerställa en effektiv migrationshantering, (2) främja konkurrenskraft och tillväxt i EU, (3) säkerställa rättvis behandling och skydd av tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i EU. De specifika politiska mål som motsvarar de identifierade problemen är att 1) förenkla förfarandena för inresa och vistelse, 2) säkerställa att ansökningsförfarandena blir effektivare, 3) åtgärda bristen på arbetskraft i EU, 4) öka likabehandlingen av tredjelandsmedborgare i förhållande till EU-medborgare, 5) skydda arbetstagare från tredjeland från arbetskraftsexploatering.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?
Ytterligare förbättring av det gemensamma förfarande som fastställs i direktivet kräver åtgärder på EU-nivå. De problem som anges ovan kommer sannolikt inte att försvinna inom en nära framtid, eftersom de är direkt kopplade till de nuvarande rättsliga bestämmelserna, som är komplexa, ibland oklara eller ofullständiga och ger medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller genomförandet, vilket möjliggör olika regler.
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?

I konsekvensbedömningen utvärderas tre alternativ, med olika grad av ingripande från EU:s sida: • Alternativ 1 innebär en förbättring av medlemsstaternas genomförande av direktivet genom utbyte av bästa praxis, utveckling av en handbok eller rekommendationer om det kombinerade tillståndet osv. • Alternativ 2 innebär en lagstiftningsåtgärd som syftar till att rationalisera ansökningsförfarandet och förbättra rätten till likabehandling genom rekommendationer. • Alternativ 3 innebär de lagstiftningsändringar som beskrivs i alternativ 2, förbättrar rätten till likabehandling och klargör direktivets personkrets samt förbättrar skyddet mot arbetskraftsexploatering. Det rekommenderade alternativet är alternativ 3, eftersom det åtgärdar befintliga brister i direktivet, rationaliserar förfarandena ytterligare, stärker rätten till likabehandling, klargör tillämpningsområdet och förbättrar skyddet mot utnyttjande.
Vem stöder vilka alternativ? Europaparlamentet skulle stödja alla delar av alternativ 2 och 3, men förväntar sig en högre ambitionsnivå när det gäller att fastställa EU-regler för arbetstagare med låg eller medelhög utbildning. De allra flesta berörda parter som rådfrågats (civilsamhället, näringslivets och arbetsmarknadens parter, experter på laglig migration) är positiva till de åtgärder som ingår i alternativ 2 och 3. Medlemsstaterna föredrar generellt alternativ 1, då flera av dem har uttryckt motstånd mot en översyn av direktivet eller någon ny lagstiftning om laglig migration. Det rekommenderade alternativet erbjuder en möjlighet att nå en politisk överenskommelse eftersom det föreskriver en riktad översyn för att förbättra direktivets övergripande effektivitet och skyddet av tredjelandsmedborgare.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet? Det rekommenderade alternativet kommer att vara mycket effektivt när det gäller att uppnå målen och kommer att gynnas av god politisk genomförbarhet. Det kommer också att klargöra och något utvidga tillämpningsområdet för det nuvarande kombinerade tillståndet (dvs. till personer som åtnjuter skydd enligt nationell rätt) och stärka tredjelandsmedborgares rättigheter. Att inkludera personer som åtnjuter nationellt skydd i direktivets tillämpningsområde skulle dessutom förbättra rättssäkerheten och utöka rättigheterna för dem som för närvarande inte, eller endast i viss utsträckning, åtnjuter likabehandling. I och med gemensamma bestämmelser om inspektioner, sanktioner och övervakning av arbetsgivare skulle det också bidra till att stärka skyddet av alla arbetstagare från tredjeland som omfattas av direktivet mot arbetskraftsexploatering.
Vilka är kostnaderna för de rekommenderade alternativen? De beräknade kostnaderna för det rekommenderade omfattar följande: • Engångskostnader för medlemsstaterna på 2,0–7,0 miljoner EUR år 1. • Återkommande kostnader på mellan 100 000 EUR och 12,0 miljoner EUR per år. Alternativet innebär också kostnadsbesparingar: • Mellan 200 000 EUR och 4,0 miljoner EUR per år för medlemsstaterna. • Mellan 89,0 miljoner EUR och 546,0 miljoner EUR per år för tredjelandsmedborgare. • Mellan 22,0 miljoner EUR och 101,0 miljoner EUR per år för arbetsgivare.
Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag? Företag/arbetsgivare förväntas dra nytta av snabbare och potentiellt bredare tillgång till arbetskraft från tredjeländer. Rationaliseringen av förfarandet skulle också uppmuntra fler arbetsgivare att anställa arbetstagare från tredjeland när lediga platser inte kan tillsättas lokalt. Samtidigt kan företag och arbetsgivare behöva följa nya regler om förebyggande, inspektioner och sanktioner mot arbetskraftsexploatering.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad? De nationella myndigheterna förväntas kunna effektivisera sina ansökningsförfaranden på grund av ytterligare rationalisering av processerna, även om de kan få vissa initiala kostnader när de nya bestämmelserna införs. Effektivare förfaranden, förbättrad likabehandling och förebyggande av exploatering kan gynna medlemsstaterna när det gäller kompetensmatchning och eventuellt avhjälpa bristen på arbetskraft genom migration.
Uppstår andra betydande konsekvenser?

Tredjelandssmedborgare förväntas dra nytta av en rationalisering av förfarandet, som kommer att leda till potentiella kostnadsminskningar för dem. Genom att förtydliga bestämmelserna om likabehandling, ta bort kopplingen till en specifik arbetsgivare och förbättra skyddet mot arbetskraftsexploatering förväntas det rekommenderade alternativet dessutom minska risken för att arbetsgivare utnyttjar sina anställda.

Alternativet förväntas bidra till att stärka specifika **grundläggande rättigheter**, såsom förbudet mot slaveri och tvångsarbete, rätten till egendom, icke-diskriminering, rättvisa arbetsförhållanden, familjeliv och yrkesliv samt social trygghet och socialt stöd.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

I artikel 15 i direktivet om ett kombinerat tillstånd föreskrivs redan att kommissionen regelbundet ska rapportera om tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna och föreslå ändringar som den anser nödvändiga. Denna princip kommer också att gälla för de ändringar som följer av översynen av direktivet.